

וארא חט"ז שיחה ג'

לאחר שמשה הלך אל פרעה בפרשת שמות הבין שהוא "ערל שפתים" (לא רק "כבד פה"), ולכן אמר לו הקב"ה "אתה תדבר", ש"כל שליחות ושליחות" הוא בכח הקב"ה. וע"י דיבור משה (בלה"ק) באופן תקיף וכו' נעשה רדיה בפרעה.

"ראה נתתיך אלוקים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך. אתה תדבר גו" (ז' א'-ב') ברש"י: "אתה תדבר, פעם אחת כל שליחות ושליחות כפי ששמעתו מפי, ואהרן אחיך ימליצנו ויטעימנו באזני פרעה".

לפי פירוש רש"י משה דיבר אל פרעה (משא"כ פשטנים אחרים לומדים שמשה דיבר אל אהרן ואהרן דיבר אל פרעה, ע"ד הדיבור לעם). אך צריך להבין לפי"ז מדוע מפרש ענין זה בפרשתנו ולא בפרשת שמות שגם שם נזכר שמשה ידבר אל פרעה? ועוד מהו טענת משה "הן אני ערל שפתים", דהרי כבר בפרשת שמות טען ש"כבד פה וכבד לשון אנכי", ועל זה ענה לו ה' "שאהרן אחיך יהיה נביאך" וא"כ מה מוסיף פה?

והביאור, בהקדים דבפרשת שמות אמר משה "כבד פה וכבד לשון אנכי", שפירושו שיכול לדבר ורק שהדיבור הוא בכבידות. ועל זה ענה לו ה' ש"אהרן אחיך יהיה נביאך". אך לאחרי שהלך משה אל פרעה נוכח לדעת שאינו יכול לדבר כלל, ולכן אמר "ואני ערל שפתים", שפירושו אטום שפתים. ועל זה ענה לו ה' "אתה תדבר", שה' יתן לו כח לדבר. ורש"י מדגיש "כל שליחות ושליחות", שהדיבור הוא רק בכח ובשליחות ה'.

וזוהו שרש"י מפרש "פעם אחת כל שליחות ושליחות כפי ששמעת מפי", שמשה אומר את לשון ה' ממש בלשון הקודש, ומפני שפרעה לא יבין לשון הקודש לכן "אהרן אחיך ימליצנו ויטעימנו לפני פרעה", שימליצנו - כמו "המליץ בינתם" - משמעו תרגום ללשון אחר.

והמטרה דדיבור משה אל פרעה מובן מהפסוק הקודם, "אלוקים לפרעה" – "שופט ורודה לרדותו במכות ויסורים". שע"י דיבור משה לפרעה באופן קשה ה"ז פועל רדיה (אף שפרעה אינו מבין את פירוש דברי משה).

מיינה של תורה: כשהקליפות הם בתקפם אזי רק ה' יכול להתגבר עליהם. והכח הזה ניתן למשה, שהוא "עומד בין הוי' וביניכם", ולכן נוגע שמשה ידבר אל פרעה אף שפרעה אינו מבין את דיבורו כנ"ל, כי הכח "לרדותו במכות ויסורים" ניתן למשה דוקא.

וההוראה: לכל אחד ישנו ניצוץ ממה ולכן ביכלתו להתגבר על הנה"ב והמניעות גם כשהקליפות הם בתקפם. וע"י ההתקשרות לנשיא הדור ניתן הכח להפיץ חסידות בכל מקום.
